

raadene og altsaa faa Sæde i Menighedsraadene ja maaske oven i Købet kunne komme ind i det kirkelige Udvalg, men ikke kunne faa Lov til at synges for i en Kirke ved saa ekstraordinære Lejligheder, som der her er Tale om.

Det var de mere underordnede Bemærkninger, jeg vilde føje til de almindeligere Udtalelser, jeg havde at gøre om disse Lovforslag. Min samlede Opfattelse af dem er altsaa den, at de, betragtede som Enhed, indeholde saa væsentlige Fremskridt, at jeg selv om de komme til at foreligge uforandrede, som de ere her, vil stemme for dem ved 3die Behandling.

M. Madsen: Da jeg ikke er sikker paa at faa Lejlighed til at gøre det senere, har jeg bedt om at faa Lov til at gøre en Bemærkning nu. Jeg vil benytte Lejligheden til at takke det ærede Medlem, som nu satte sig (Svend Høgsbro), idet man nu ikke længere er i Tvivl om, hvad man kan vente sig af det Kompromisforslag, der nu foreligger. Det ærede Medlem er nemlig ikke i Tvivl om, at derigennem er faktisk det kirkelige Udvalgs Stilling bleven præjudiceret paa de to Hovedpunkter. Det var jeg heller ikke i Tvivl om, men jeg er glad ved, at det er blevet sagt fra anden Side. Det bestemmer min Stilling til selve Forslaget til Slut, men det forhindrer ikke, at jeg ved anden Behandling vil tillade mig at stille et Ændringsforslag paa et bestemt Punkt. Det forekommer mig nemlig, hvis jeg da ikke har taget fejl af Forslaget, at Militæretaten er meget uheldig stillet ved denne Lejlighed, idet dens Medlemmer ikke faa Valgret til Menighedsraadet i de Menigheder, de tilhøre. Ifølge de gældende Bestemmelser høre de tjenestegørende til de forskellige Garnisonskirker, hvorimod alle de afskedigede høre til Garnisonskirken i Kjøbenhavn, ligegyldigt hvilket Sogn de bo i. De have altsaa efter Lovforslaget Valgret i Sognet, hvor de bo, men de komme ikke til at faa det i den Menighed, de tilhøre. Det samme gælder Præsterne. De bo rundt omkring i Sognene og have ikke Valgret til den Menighed, hvortil de høre. — Det næste Punkt er med Hensyn til Købstæderne. Der kunne Præsterne faa Plads i to Menighedsraad, hvad der neppe har været Meningen. De ere fødte Medlemmer for det Distrikts Menighedsraad, hvori de ere Præster; men de kunne ogsaa vælges til Menighedsraadet for det Sted, hvor de bo. — For det tredje er der St. Petri Kirkes Medlemmer, de falde ind under samme Kategori, de ere

ikke undtagne i Lovforslaget. De bo rundt omkring i alle de øvrige Sogne, og det kan dog ikke være Meningen, at de skulle have Valgret i de Sogne, hvori de bo. Derfor burde der foretages en Ændring, der undtog dem. Jeg skal indskrænke mig hertil og bemærke, at jeg vil stille Ændringer i saa Henseende.

R. Nielsen: Det var sikkert rigtige og rammende Ord, den højtærede Kirkeminister brugte, da han indledte denne Forhandling, idet han sagde omtrent saaledes: Vil man eller vil man ikke tage dette, som her foreligger, det er Spørgsmaalet. Jeg skal da for mit Vedkommende straks sige, at jeg vil. Jeg er altsaa i alt væsentligt stillet paa samme Maade som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Høgsbro), med hvem jeg — det skal jeg sige her, det kan kortne adskilligt af, hvad jeg har at sige — i maugt og meget er enig. Naar jeg altsaa straks erklærer, at jeg vil stemme for disse Love, er det ikke, fordi jeg i et og alt er tilfreds med alle Enkeltheder i dem. Der er adskillige Ting i dem, som jeg, for at bruge et i hvert Fald meget mildt Udtryk, er mindre tilfreds med. Og af samme Grunde som dem, det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste nævnde til, at han vilde omtale et Par Ting, vil ogsaa jeg fremdrage et Par Enkeltheder.

Der er saaledes det, som blev nævnt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Thomsen), at Filialmenigheder til Valgmenigheder efter Forslagets Bestemmelser kun vilde kunne oprettes inden for det samme Stift. Det finder jeg aldeles urimeligt, og jeg tror ogsaa, at det bør rettes, naar vi en Gang komme til at tage fat paa disse Spørgsmaal igen. Det forekommer mig i det hele taget, at Præsternes Indflydelse ved deres stærke, selvskrevne Stilling i mange Forhold ved disse Love bliver noget for stor. Jeg kunde ønske Lægmandssiden ikke saa lidt stærkere fremdragen. Man vil f. Eks. i § 15 i Lovforslaget om Menighedsraad se en hel Række Bestemmelser om, at Menighedsraadet kan tage Beslutning om det og det, som slutte med: „naar Præsten deri er enig“; i et enkelt Tilfælde, hvor Skolelæreren er interesseret, hedder det: „naar Præsten og Skolelæreren derom ere enige“. Det forekommer mig, at dette er en Indskrænkning af Lægmandsvirksomheden paa dette Omraade, som i og for sig ikke er ønskelig, og som det kun er forsvarligt at stemme for under de givne Forhold. at